31994R3287

31.12.1994 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 349/79

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 3287/94
z dnia 22 grudnia 1994 r.
w sprawie inspekcji przedwysyłkowych w odniesieniu do wywozu ze Wspólnoty

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [1],

a także mając na uwadze, co następuje:

szereg krajów rozwijających się stosuje tak zwane programy inspekcji przedwysyłkowej w celu zapewnienia właściwego rozdziału ograniczonych zasobów walut obcych między importerów oraz w celu zwalczania praktyk takich jak zaniżanie i zawyżanie faktur oraz oszustwa; te kraje rozwijające się zleciły spółkom prywatnym wykonanie tego zadania, które obejmuje sprawdzanie jakości, jak również cen towarów przeznaczonych na wywóz na terytorium tych krajów;

Wspólnota uznaje prawo krajów rozwijających się do stosowania inspekcji przedwysyłkowej; jednakże inspekcja przedwysyłkowa może stwarzać możliwość niewłaściwej ingerencji w ceny swobodnie uzgodnione przez strony umowy oraz stosowania innych praktyk, które stwarzają niepotrzebne przeszkody w handlu; dlatego należy dołożyć starań poprzez współpracę i pomoc techniczną w celu zmniejszenia konieczności inspekcji przedwysyłkowej;

Akt Końcowy Rundy Urugwajskiej, podpisany dnia 15 kwietnia 1994 r. w Marakeszu (Maroko), ustanawia Porozumienie w sprawie inspekcji przedwysyłkowej między członkami Światowej Organizacji Handlu („Porozumienie WTO"); Porozumienie to zostało zatwierdzone i musi zostać wprowadzone w życie we Wspólnocie;

prawodawstwo wspólnotowe daje eksporterom dodatkową gwarancję, że czynności inspekcji przedwysyłkowej są rzeczywiście przeprowadzane zgodnie z przepisami Porozumienia WTO i w związku z tym nie tworzą barier w handlu;

w tym celu czynności inspekcji przedwysyłkowej przeprowadzane we Wspólnocie powinny podlegać określonym warunkom;

w celu utrzymania jednolitych zasad polityki eksportowej Wspólnoty niezbędne jest, aby czynności jednostek inspekcji przedwysyłkowej zostały uregulowane według jednolitych wytycznych;

istnieje uzasadniony powód do uproszczenia procedur w możliwie największym stopniu, w szczególności w odniesieniu do kontroli cen; jednakże Porozumienie WTO nie przewiduje zwolnień i w związku z tym takie zwolnienia mogą być stosowane wyłącznie za zgodą jednostek inspekcji przedwysyłkowej;

należy wprowadzić szybką i efektywną procedurę rozstrzygania sporów między eksporterami i jednostkami inspekcji przedwysyłkowej; taka procedura przewidziana jest w Porozumieniu WTO;

spory dotyczące niezgodności z warunkami lub nieprzestrzeganiem procedur przez jednostki inspekcji przedwysyłkowej powinny być rozstrzygane z państwami trzecimi, korzystającymi z takich jednostek zgodnie z odpowiednimi procedurami Wspólnoty i WTO;

artykuł 3 ust. 3 Porozumienia WTO zapewnia państwom trzecim pomoc techniczną,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do czynności prowadzonych na obszarze celnym Wspólnoty Europejskiej przez jednostki inspekcji przedwysyłkowej, które, na rachunek rządów lub instytucji publicznych państw trzecich, przeprowadzają kontrole jakości, ilości lub ceny, łącznie z kursem walutowym i warunkami finansowymi, towarów przeznaczonych do wywozu na terytoria tych państw trzecich („programy inspekcji przedwysyłkowej").

Artykuł 2

1. Czynności jednostek inspekcji przedwysyłkowej, określonych w art. 1, podlegają procedurze wstępnego powiadomienia na zasadach ogólnych zgodnie z warunkami wymienionymi w niniejszym rozporządzeniu.

[1] Opinia wydana dnia 14 grudnia 1994 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

2. W swoim powiadomieniu jednostki inspekcji przedwysyłkowej przekazują Komisji warunki umów, z wyłączeniem wynagrodzenia, zawartych z rządami lub instytucjami publicznymi państw trzecich, na rachunek których ustalono programy inspekcji przedwysyłkowej. Następnie przekazują Komisji wszelkie zmiany dotyczące warunków kontroli. Wskazują również środki podjęte w celu spełnienia warunków wymienionych w niniejszym rozporządzeniu.

3. Komisja przesyła kopie otrzymanych powiadomień Państwom Członkowskim.

Artykuł 3

Powiadomienie o czynnościach określonych w art. 2 obejmuje następujące działania:

a) fizyczną kontrolę towarów przed wywozem w celu sprawdzenia zgodności wysyłki (jakości, ilości) z ustaleniami umowy oraz z zasadami i normami kraju przywozu lub normami uznawanymi na poziomie międzynarodowym;

b) weryfikacja ceny i, w razie potrzeby, kursu walutowego, na podstawie umowy między eksporterem i importerem, faktury pro forma i, w razie potrzeby, wniosku o zezwolenie na przywóz.

Artykuł 4

Jednostki inspekcji przedwysyłkowej, prowadząc swoje działania, spełniają następujące warunki:

a) Przed każdą kontrolą jednostka inspekcji przedwysyłkowej informuje eksportera o szczegółach inspekcji i stosowanych kryteriach.

Jednostka inspekcji przedwysyłkowej przeprowadza stosowną kontrolę czasie pozwalającym na uniknięcie nieuzasadnionych opóźnień. Po otrzymaniu ostatecznych dokumentów i dokonaniu inspekcji, w ciągu pięciu dni roboczych, wydaje także Pozytywny Raport Badania lub przedstawia szczegółowe wyjaśnienia na piśmie określające powody niewydania takiego Raportu. W drugim przypadku eksporterzy mają możliwość przedstawienia swojej opinii na piśmie i, na wniosek eksporterów, przeprowadzenia jest ponowna inspekcja w najwcześniejszym wspólnie uzgodnionym terminie.

Jednostki inspekcji przedwysyłkowej dokonują również, na wniosek eksportera, przed datą fizycznej kontroli, wstępnej weryfikacji cen i, w razie potrzeby, kursów walutowych, na podstawie umowy między eksporterem i importerem, faktury pro forma i, w razie potrzeby, wniosku o zezwolenie na przywóz. Jednostki inspekcji, po przeprowadzeniu wstępnej weryfikacji, niezwłocznie informują na piśmie eksporterów o przyjęciu lub podają szczegółowe powody nieprzyjęcia cen i/lub kursu walutowego.

W celu unikania opóźnień w płatnościach, jednostki inspekcji przedwysyłkowej niezwłocznie wysyłają eksporterom lub wyznaczonym przedstawicielom eksporterów Pozytywny Raport Badania. W przypadku zaistnienia błędu maszynowego w Pozytywnym Raporcie Badania jednostki poprawiają błąd i jak najszybciej przesyłają poprawione informacje odpowiednim stronom.

b) Inspekcje przedwysyłkowej przeprowadzane są z uwzględnieniem zasady niedyskryminacji, a procedury i kryteria stosowane podczas prowadzenia tych działań są obiektywne i stosowane na takich samych zasadach wobec wszystkich eksporterów podlegających takim działaniom.

c) Jednostki inspekcji przedwysyłkowej nie mogą żądać od eksporterów informacji dotyczących:

i) danych dotyczących produkcji, związanych z procesami opatentowanymi, licencyjnymi lub niejawnymi, lub z procesami, w odniesieniu do których trwa postępowanie patentowe;

ii) niepublikowanych danych technicznych, innych niż dane niezbędne do zademonstrowania zgodności z przepisami technicznymi lub normami;

iii) cen wewnętrznych, łącznie z kosztami produkcji;

iv) poziomu zysków;

v) warunków umów między eksporterami i ich dostawcami, chyba że jednostka inspekcyjna nie może dokonać danego badania w żaden inny sposób. (W takim przypadku jednostka może żądać jedynie informacji niezbędnych do tego celu).

Jednostki inspekcji przedwysyłkowej traktują wszystkie informacje dostarczone przez eksporterów jako tajemnicę handlową, o ile informacje te nie zostały już opublikowane, nie są ogólnodostępne stronom trzecim lub w inny sposób nie są publiczne znane. Takie tajemnice handlowe przekazywane są rządom zamawiającym jednostkę lub ją upoważniającym, tylko w takim stopniu, w którym informacje takie są zwyczajowo wymagane do akredytyw lub innych form płatności lub do celów dotyczących ceł, licencjonowania przywozu lub kontroli kursu walutowego.

d) Jednostki inspekcji przedwysyłkowej ustalają procedury otrzymywania, rozpatrywania i podejmowania decyzji dotyczących skarg wnoszonych przez eksporterów. Procedury te są rozwijane i utrzymywane zgodnie z następującymi wytycznymi:

i) jednostki inspekcji przedwysyłkowej wyznaczają jednego lub więcej urzędników, którzy są dyspozycyjni w zwykłych godzinach urzędowania w każdym mieście lub porcie, w którym ustanowiono biuro administracyjne inspekcji przedwysyłkowej, w celu otrzymywania, rozpatrywania i podejmowania decyzji w sprawie odwołań lub skarg eksporterów;

ii) eksporterzy przedstawiają na piśmie wyznaczonemu(-ym) urzędnikowi(-om) fakty dotyczące określonych transakcji, charakter skargi i proponowanie rozwiązanie;

iii) wyznaczony(-eni) urzędnik(-cy) życzliwie odnoszą się do skarg eksporterów i podejmują decyzję jak najszybciej po otrzymaniu dokumentacji określonej w ii).

Artykuł 5

Jednostki inspekcji przedwysyłkowej, podczas wypełniania swoich obowiązków w odniesieniu do weryfikacji cen, spełniają następujące warunki:

a) jednostki inspekcji przedwysyłkowej odrzucają cenę umowną uzgodnioną między eksporterem i importerem tylko wtedy, gdy są w stanie udowodnić, że ich ustalenia w odniesieniu do niezadowalającej ceny są oparte na procesie weryfikacji, który jest zgodny z kryteriami określonymi w lit. b) - e);

b) jednostka inspekcji przedwysyłkowej opiera swoje porównania cen do celów weryfikacji ceny eksportowej na cenie(-ach) towarów identycznych lub podobnych oferowanych do wywozu z tego samego kraju wywozu w tym samym czasie lub w niewielkim odstępie czasu, na konkurencyjnych i porównywalnych warunkach sprzedaży, zgodnie ze zwyczajowymi praktykami handlowymi i po odliczeniu wszelkich stosowanych standardowych zniżek. Takie porównanie oparte jest na następujących założeniach:

i) wykorzystywane są jedynie ceny dostarczające zasadnych podstaw do porównań, przy uwzględnieniu odpowiednich czynników gospodarczych w kraju przywozu i kraju lub krajów używanych do porównania cen;

ii) jednostka inspekcji przedwysyłkowej nie opiera swej oceny na cenach towarów oferowanych do wywozu do różnych krajów przywozu, aby arbitralnie narzucać najniższe ceny dla wysyłanego towaru;

iii) jednostka inspekcji przedwysyłkowej bierze pod uwagę określone elementy wymienione w lit. c);

iv) na każdym etapie procesu określonego powyżej, jednostka inspekcji przedwysyłkowej umożliwia eksporterowi wyjaśnienie wysokości ceny;

c) w trakcie weryfikacji cen, jednostki inspekcji przedwysyłkowej uwzględniają w odpowiedni sposób warunki umowy sprzedaży i mające ogólne zastosowanie czynniki korygujące dotyczące transakcji; czynniki te obejmują, ale nie są ograniczone wyłącznie do: poziomu handlowego i wielkości sprzedaży, okresów i warunków dostaw, klauzul o wzroście cen, wymogów jakościowych, specjalnych cech konstrukcyjnych, specjalnych wymogów dotyczących transportu bądź opakowania, rozmiaru zamówienia, sprzedaży natychmiastowej, wpływów sezonowych, licencji lub innych opłat związanych z własnością intelektualną oraz usług świadczonych w ramach umowy, o ile nie są zwyczajowo umieszczane w osobnej fakturze; obejmują również pewne elementy odnoszące się do ceny eksportera, takie jak stosunek umowny między eksporterem a importerem;

d) weryfikacja opłat transportowych odnosi się tylko do uzgodnionej ceny środka transportu w kraju wywozu, jak wskazano w umowie sprzedaży;

e) następujące elementy nie są stosowane do celów weryfikacji ceny:

i) cena sprzedaży w kraju przywozu towarów wyprodukowanych w tym kraju;

ii) cena towarów przeznaczonych do wywozu z kraju innego niż kraj wywozu;

iii) koszt produkcji;

iv) arbitralne lub fikcyjne ceny lub wartości.

Artykuł 6

Jeśli w wyniku swych zobowiązań w stosunku do rządu lub instytucji publicznej państwa trzeciego jednostka inspekcji przedwysyłkowej nie przestrzega warunków określonych w art. 4 i 5 niniejszego rozporządzenia, nie działa zgodnie z procedurami określonymi w art. 7 lub jeśli istnieją inne powody, aby domniemywać, że postanowienia Porozumienia WTO nie są przestrzegane, można uciec się do odpowiedniej procedury, łącznie z procedurą określoną w rozporządzeniu (EWG) nr 2641/84 na warunkach w nim określonych ([1]).

Artykuł 7

Jeśli jednostki inspekcji przedwysyłkowej i eksporterzy nie mogą rozstrzygnąć sporów w inny sposób, w ciągu najbliższych dwóch dni roboczych po przedstawieniu skarg zgodnie z przepisami art. 4 lit. d), stosuje się następującą procedurę:

([1]) Dz.U. L 252 z 20.9.1984, str. 1.

a) eksporter lub jednostka inspekcji przedwysyłkowej wchodząca w spór kontaktuje się z niezależną jednostką, określoną w art. 4 Porozumienia WTO w sprawie inspekcji przedwysyłkowej i wnioskuje o powołanie komitetu. Niezależna jednostka odpowiada za ustalenie składu komitetu, który składa się z trzech członków. Jego członkowie wybierani są w sposób pozwalający na uniknięcie niepotrzebnych kosztów i opóźnień. Pierwszy z członków wybierany jest z sekcji i) listy przewidzianej w Porozumieniu WTO przez daną jednostkę inspekcji przedwysyłkowej, pod warunkiem że członek ten nie jest związany z tą jednostką. Drugi z członków wybierany jest z sekcji ii) listy przewidzianej w Porozumieniu WTO przez danego eksportera, pod warunkiem że ten członek nie jest związany z powyższym eksporterem. Trzeci z członków wybierany jest z sekcji iii) listy przewidzianej w Porozumieniu WTO przez niezależną jednostkę określoną powyżej. Nie czyni się zastrzeżeń w stosunku do żadnego z niezależnych ekspertów w dziedzinie handlu wybranych z sekcji iii) listy przewidzianej w Porozumieniu WTO;

b) niezależny ekspert w dziedzinie handlu wybrany z sekcji iii) listy przewidzianej w Porozumieniu WTO pełni funkcję przewodniczącego komitetu. Ekspert ten podejmuje niezbędne decyzje w celu zapewnienia szybkiego rozwiązania sporu przez komitet, na przykład ustalając, czy fakty dotyczące sprawy wymagają spotkania jego członków i, jeśli tak, gdzie takie spotkanie powinno się odbyć, uwzględniając dane miejsce inspekcji;

c) jeśli strony sporu wyrażają zgodę, jeden niezależny ekspert w dziedzinie handlu może zostać wybrany z sekcji iii) listy przewidzianej w Porozumieniu WTO w odniesieniu do inspekcji przedwysyłkowej przez niezależną jednostkę określoną w lit. a) w celu rozstrzygnięcia sporu. Ekspert ten podejmuje niezbędne decyzje w celu zapewnienia szybkiego rozwiązania sporu przez komitet, na przykład uwzględniając miejsce danej inspekcji;

d) celem badania jest ustalenie, czy w trakcie danej inspekcji strony sporu przestrzegały postanowień Porozumienia WTO, a zatem także przepisów niniejszego rozporządzenia. Procedury są wykonywane szybko i zapewniają obu stronom możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie;

e) decyzje trzyosobowego komitetu podejmowane są zwykłą większością głosów. Decyzja w sprawie sporu zostaje wydana w ciągu ośmiu dni roboczych od złożenia wniosku o niezależną ocenę i przekazana stronom sporu. Termin ten może być przedłużony do czasu osiągnięcia porozumienia przez strony sporu. Komitet lub niezależny ekspert w dziedzinie handlu rozdziela koszty, na podstawie meritum sprawy;

f) decyzja komitetu jest wiążąca dla jednostki inspekcji przedwysyłkowej i eksportera będących stronami sporu.

Artykuł 8

Każde Państwo Członkowskie:

— podejmuje odpowiednie środki na poziomie krajowym w celu wykonania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w celu ułatwienia właściwego działania niezależnej procedury odwoławczej określonej w art. 7,

— wyznacza urzędnika odpowiedzialnego za kwestie inspekcji przedwysyłkowej, którego nazwisko i stanowisko zostaną przekazane Komisji.

Na wniosek, Wspólnota i Państwa Członkowskie, mogą zapewnić krajom użytkowników pomoc techniczną związaną z inspekcją przedwysyłkową; zwykle taka pomoc powinna mieć na celu usunięcie okoliczności, które doprowadziły te kraje do wprowadzenia inspekcji przedwysyłkowej.

Artykuł 9

Komisja informuje Sekretariat WTO o niniejszym rozporządzeniu i wszelkich wprowadzonych do niego zmianach.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1994 r.

W imieniu Rady

H. SEEHOFER

Przewodniczący